

РЕШЕНИЕ

№ 21492

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3832** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на МД С. И., [дата на раждане], гражданин на Б. срещу ОТКАЗ за издаване на вида „Д“ от 26.02.2025г. издаден от консулско длъжностно лице при Посолството н Република България в Д., И..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се релевира допустимост на обжалването с оглед на обстоятелството, че макар да се касае за виза тип „Д“, отказът за издаването на същата е в нарушение на чл.14 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, доколкото се засяга правото на образование на лицето като студент в Русенския университет „А. К.“. Допълнително с молба от 05.05.2025г. от адв.П. на л.68 е уточнено, че е нарушен, както чл.8, така и чл.14 от ЕКПЧ. Твърди се, че към заявлението са окомплектовани необходимите документи, поради което отказът за това, че целта и условията на престоя не са обосновани по чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ – е незаконосъобразен. Подчертава се, че има удостоверение за това, че лицето е студент, както и за платена първа вноска. Налична е застраховка, медицинска осигуровка, извлечение от банкова сметка, че лицето има средства. Сочи се, че тези доказателства не са обсъдени от ответника и отказът е бланкетен. С оглед всичко изложено – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Претендира разноси по чл.38, ал.2 от ЗА. Представена е писмена защита на л.71. Допълва се, че няма нормативен акт

съгласно който студентът трябва да започне обучението си в конкретен семестър. Невъзможността да се яви в началото и да започне обучението си в първи семестър, не означава, че не доказва достоверно целта си.

Ответната страна в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище. Към преписката е представено писмо на Дирекция „Миграция“, на което се позовава юрк.А. с оглед обосноваването на отказа. Становище по съществото на спора е изразено с молба от 14.05.2025г. на л.86, видно от което има отрицателно становище на ДАНС и Дирекция „Миграция“, които са обвързващи за органа.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 17.03.25г. без данни за връчване, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия и макар да се касае за отказ за издаване на виза тип Д /при който има недопустимост за съдебно оспорване по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ/, то направените доводи и твърдения за нарушения на ЕКПЧ –релевират допустимостта на жалбата, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление от 14.01.2025г., към което са описани приложените документи, сред които удостоверение №04-11 2991 от 20.11.2024г. на л.17 гръб, видно от което лицето е прието за студент през летния семестър в Русенския университет, специалност „Информационни и комуникационни технологии“. Представено е на л.18 гръб и удостоверение №209 от 10.01.2025г., от РУ, че лицето успешно е преминало езиковия курс. На л.22 е приложена и медицинска застраховка. На л.24-45 извлечение от банкова сметка.

Въз основа на заявлението е постановен отказ по стандартен формуляр, в който е отбелязано чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ- не се доказва достоверно целта и условията на пребиваването.

С определението за насрочване №13305 от 15.04.2024г. на л.58 на страните е указана доказателствената тежест вкл. на жалбоподателя за изложените в жалбата обстоятелства, а на ответника –за изложените в оспорения акт , както и от дирекция „Миграция“ и от ДАНС са изискани данни във връзка със съгласувателната процедура.

В тази връзка на л.66 е представено писмо рег.№5373р-175 от 23.01.2025г. на ДМ, с което се предлага да не се уважава искането за виза, тъй като апликантът не може да докаже достоверно целта и условията на престоя си. Конкретно е визирано, че лицето първо следва да премине през 9 месечен езиков курс, поради което най-рано фактически може да е в РБ м.02.2025г., докато той е приет за студент за 2024/2025г..

Преписката е окомплектована и със становище на ДАНС на л.73, видно от което от териториалната структура е изразено отрицателно становище. Подчертано е, че лицето не представлява заплаха за националната сигурност, но попада в хипотезата на чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ, тъй като при проверката е установено, че не е доказал достоверно целта и условията на пребиваването си.

Допълнително е депозирано писмо на ДАНС рег.№М-6020 от 21.05.2025г. на л.90, видно от което Б. е идентифицирана като държава с висок индекс на миграция към всички страни от Ш. пространство, поради което се прави преценка дали страната не се използва за транзитен пункт. В този аспект е визирано, че лицето не владее български език, на който ще бъде обучението в Русенския университет, владее само бенгалски език.

От ОД на МВР Р. на л.96 е представено писмо от рег.№537300-618 от 07.03.2025г., видно от което на 25.02.2025г. е проведена среща с ръководството на РУ, при което е установено,

че от 200 лица от страната на кандидата, обучаващи се в подобен езиков курс само 1 чужденец е завършил, което означава липса на последващ контрол и различни цели от обучението. Установени са конкретни еднотипни документи от лицата студенти от Б., при исканията за виза, както и еднократно превеждане на суми по банкови сметки с цел удостоверяване на доходи. Представен е и подробен анализ за тези чуждестранни студенти и техните цели на пребиваване на л.98.

Представена е допълнително информация от РУ "А. К." на л.94, видно от която за учебната 2024-25 се провежда целогодишно обучение от около 10 лица в група като напр. интензивния курс по български език ще започне м.03 и ще завърши м.08.2025г.

По преписката на л.52 е представена заповед №226 от 10.02.2025г. на Посланика на РБ в И.- Д., видно от която ЗКС С. В. се произнася по заявленията за визи.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкцията на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от заповед №95-0026 от 16.01.2025г. на л.102 /която е във връзка с известните на състава предходни заповеди №95-00-209 от 29.03.2024г.и заповед №95-00-254 от 03.10.2021г./ Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. Във връзка с компетентността е представена и конкретната заповед от Посланика на Д., посочена по –горе. Следователно – отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран акта – същите не се споделят. В съответствие с Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС е допустимо мотивите на един административен акт да бъдат изложени и в друг документ, предхождащ или съпътстващ издаването на акта. Касае се за отказ по стандартен формуляр, където има обоснована констатация, че кандидатът не отговаря на целта и условията за престоя. Тези изводи са изградени на база на становището на ДМ, ОД на МВР Р. и въз основа на становището на ДАНС. Както последната институция посочва- не се касае за заплахата за националната сигурност, но от данните по делото се установява, че не е доказана целта и пребиваването. Лицето не владее български език, владее единствено бенгалски и независимо от начина на обучение на езиковия курс, който е и интензивен и съкратен 5 месеца – не е ясно как ще усвои езика. Общизвестен и съдебно известен от делата по ЗУБ е –факта, че в България няма преводач от бенгалски език. Езиковото обучение следва да е двустранно – на български вероятно от английски, който лицето не владее. В допълнение на същото – е това, че страната, от където идва е с висок индекс на миграция, както и от 200 обучили се лица –само 1 е завършило курса, видно от посочените по-горе справки. Въз основа на изложеното - дали както твърди защитата лицето ще започне обучение от първия семестър или не - е ирелевантно.

Следва да се маркира, че конкретно становище на ДАНС- не е обвързващо, тъй като не е свързано с националната сигурност , но следва да се има предвид, че не подлежи на самостоятелен контрол, но такъв се осъществява при оспорването на крайния акт, тъй като

се засяга правната сфера на лицето. /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о./. В този смисъл е и [т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело С-159/21](#), че не се допуска национална правна уредба, съгласно която, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Следователно представените 3 становища –на ДАНС, на ОД на МВР Р. и на ДМ са мотивирани, не съдържат само правни изводи, а се базират на факти, които обосновано са довели до направените констатации да се предложи на ответника – да не се издаде виза. Съдът намира, че правилно въз основа на изложеното е направен извода, че целта и условията на предстоя не са обосновани чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ.

Следователно – отказът е правилен като съобразен с процесуалния и материалния закон вкл . и съответстващ на целта на ЗЧРБ.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на МД С. И., [дата на раждане] , гражданин на Б., срещу ОТКАЗ за издаване на вида „Д“ от 26.02.2025г. издаден от консулско длъжностно лице С. В. при Посолството на Република България в Д., И..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: